

gere Konseilspræsident og understreget den ved en Bemærkning om, at det ikke var en Frase, men ramme Alvor, denne Udtalelse indeholdt. Altsaa, ved Grundlovsforslagets Fremsættelse stod disse to Ting ganske lige. Og jeg skal videre henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa den Betænkning, som Folketingsudvalget afgav i Fjor. Der staar i den: „Valgmaaden til Folketinget er blevet indgaaende drøftet. Forslagets Fastholden af Valg i Enkeltmandskredse kan Flertallet tiltræde, men adskillige Medlemmer har dog været stemte for at forbinde disse Valg med en eller anden Form for Forholdstalsvalg, naar den privilegerede Valgret til Landstinget bortfalder. Disse Medlemmer har under de foreliggende Omstændigheder dog ikke ment det rigtigt at stille hertil sigtende Ændringsforslag.“ Og derefter fortsættes der: „Hos nogle Medlemmer af Flertallet har der været Stemning for at foretrække en lav Aldersgrænse fremfor de kommunale Raad som Grundlag for Landstinget...., men om dette Særønske gælder som om de fornævnte, at ingen indenfor Flertallet paa indeværende Tidspunkt ønsker at fremsætte Ændringsforslag i den Retning.“ Altsaa, af Betænkningen fremgaar det, at der i selve Folketingsudvalget i Fjor var nøjagtig det samme Forhold overfor disse to Spørgsmaal: Valg i Enmandskredse i Forbindelse med Forholdstalsvalg og Aldersgrænse, som i den højtærede daværende Konseilspræsidents Fremsættelsestale. Derfor synes jeg ikke, det klæder det ærede Medlem, som har været saa ivrig for at faa Grundlovsforslaget ændret paa det ene Punkt, saa overmaade godt, at han nu bagefter klager over, at man har taget det andet Punkt, som paa samme, nøjagtigt samme Maade er ført frem her i Folketinget, med.

Jeg skal til sidst til det ærede Medlem sige, at han er jo, hvad vi alle ved, en Mand med stærke Anskuelser og en Mand, som undertiden giver stærke Anskuelser et stærkt Udtryk, og det er ikke noget, som paa nogen Maade kan mishage mig, der regner mig for at høre til den samme Art Mennesker. Jeg tror derfor ikke, at man i det ærede Medlems Udtalelser bør lægge noget Ænske om at hindre Gennemførelsen af den Overenskomst, som er vedtaget den 4. April. Jeg tror, at vi i saa Henseende har Lov til at stole paa de Ord, som det ærede Medlem fra Skelskør (R. Andersen) paa sit samlede Partis Vegne udtalte, og hvori han brugte

den Vending, at han erkendte, at dette Lovforslag var et Udtryk for en Overenskomst, hvorom vi var enedes, og at hans Parti ogsaa skulde vide at handle derefter. Jeg tror, at hvad der tjener Grundlovssagen nu, er, at man fremmer denne Overenskomst med størst mulig Kraft, og derfor synes jeg, at det ærede Medlem for Horsens Landkreds, som er en saa varm Tilhænger af Grundlovssagen, ikke skulde bidrage til at skabe Vanskeligheder for den ude i Landet ved alt for stærkt at rejse sine Betænkeligheder overfor en Enkelthed. For os alle gælder det dog, at der er Enkeltheder af den ene eller den anden Art, som vi ikke regner for at være vort eget Værk, men som vi tager med for at naa til et Resultat, fordi Helheden tilfredsstillende os. Og saa sandt som det ærede Medlem erklærede, at Helheden ønskede han gennemført, beder jeg ham ikke fordybe sig alt for meget i denne Enkelthed, i alt Fald ikke paa den voldsomme Maade, han anvendte i Formiddags.

R. Andersen: De fremkomne Udtalelser giver mig ikke Anledning til ret mange Bemærkninger; paa dette sene Tidspunkt skal jeg ogsaa se at indskrænke mig til det mindst mulige. Til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds skal jeg blot sige, at en besk Mundfuld eller en bitter Pille tager jeg ikke, undtagen jeg anser det for om ikke nødvendigt saa dog gavnligt for mit Helbred. Naar jeg de foregaaende Aar har nægtet at sluge denne Pille og i Aar erklærer at ville tage den, har jeg anset det for rigtigt at gøre Rede for mine Grunde dertil. Jeg ser ikke det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), som jo egentlig er den eneste Taler, som i nogen Grad har kritiseret mit Foredrag og min Stilling til det foreliggende Lovforslag. Jeg beklager, at jeg, den Gang det ærede Medlem tog Ordet, var kaldt ud til Telefonen, saa jeg hørte ikke hans Indledning og hans første Bemærkning til mig. Derimod hørte jeg det ærede Medlem tale om, at matematisk Retfærdighed er et fint Udtryk, som Vælgerne ikke rigtigt forstaar. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem mente, at jeg havde brugt det for at vildlede Vælgerne, i saa Fald er dette ikke rigtigt; men jeg antager for øvrigt ikke, at det ærede Medlem har hørt min Udtalelse rigtigt, for saa vilde han neppe kunne have kritiseret den. Jeg sagde nemlig om den Ting følgende: Hvis man gaar ud